

ВЪЗВАНІЕ

КЪМЪ БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ¹⁾

Милостию божію Серафимъ²⁾, архіерей Болгарскій.

Отечески молитвую васъ, любезнии чада моя, родъ болгарскій! Христиани, що живеете у болгарскою землю, здравствуйте! Радуйтеся, понеже ето сега приходитъ радость общая на вся Болгарія: ето сега приближава спасение и избавление ваши. Ето сега видимъ и гледаме, како прифтаса милость божія на бѣднаго рода вашего, — що е влялъ Богъ милость въ сердце благочестивѣйшему и великому государю императору Алекса дру Павловичъ и повдигналъ его да избави васъ отъ таковое турецкое варварское мучительство. И ето сега приближава до васъ крестоносно его воинство — ваши христианіи братіа, да избавятъ васъ отъ толикия бѣди; ето прииде оный свѣтлій день, що го чакате отъ четиристотинъ години!

Но о родъ храбрій, болгаріи и вѣрнии христианіи! Стойте, крѣпите ся и небойте ся; и любезно дочекайте и усердно примите тия братіа ваши христианіи, що идатъ сасъ Божія воля да избавятъ васъ. Небойте ся: во ѣнство христолюбиво. Не бѣгайте отъ нихъ и непомѣстайте ся отъ градове и доми ваши, но гледайте и потрудите ся, да сготвите захеря (храна): хлѣбъ, ичимикъ, сѣно — колико възможни есте, да почетите и да угостите ихъ по должности христианскіи. И да не имате ихъ каквото чужденци, но да имате ихъ каквото едновѣрни братя ваши. Нелестно³⁾ да имъ послужите сасъ вѣрность и сасъ любовь; понеже и они проливать кровь свою за вѣру христианскую, за отечество свое и за святую церковь божію, и за братію и сестри свои, зарадъ да упазятъ и завардятъ ихъ, да не упаднатъ и они у робство, каквото сте и ви упаднали отъ несогласіе и отъ ненависти другъ друга — и от това испаднали сте у таковое бѣдное состояние. Т го ради

¹⁾ Писано между 1806—1812, презъ време на военнитъ движения на Русія противъ Турція. ²⁾ Порусена форма „Софроній“. ³⁾ Непристойно